

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ

NEON EXOELION EIZ KAA-NGON

ΙΩΑΝΝΗΣ Γ. ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΝΟΣ

[illegible]

Και ἔτσι ἐφοίτησα καὶ ἐγὼ εἰς αὐτὸ μίαν κα-
μόνην ἡμέραν. Ἄλλοι ἔχουν φοιτήσει περισσώ-
τερον. Ἀπὸ τοῦ τετάρτου ἔτους τῆς ἡλικί-
ων μέχρι τοῦ ἑξῆς. Ὁ νῦν δὲ ἐπιθεωροῦ-
τῆς τῶν δημοτικῶν σχολείων, ὁ ἀγαπητὸς
Γιάννης Φώτιος, ἐφοίτησε νομίζω μέχρι τοῦ
ἐνάτου.

Αὐτὸ ἦτο τὸ μόνον ἰδιωτικὸν σχολεῖον, πρὶν
ὑπῆρξε στὴ Χώρα. Κάποτε γὰρ λίγο διάστημα
εἶχαν ἰδρυθῇ δύο. Τοῦ Τζώρτζη τοῦ Καβαλίου
καὶ τοῦ Παναγιώτη Πετροχείλου (Παναγιώ-
κη). Ἀλλὰ αὐτὰ δὲν μποροῦν νὰ ὑπολογίζω-
ται, γιατί ἔγιναν νὰ ἔξοικονομηθῶσιν τὴν πε-
ρσείαν, κατὰ τὴν ὁποίαν εἶχε κλείσει τὸ σχο-
λεῖον τῆς Χώρας, ἐπειδὴ, ἂν ἐνθυμούμαι κα-

[illegible]

ALTHUS

Εν Κρήνῃ τοῦ 20 Ιουλίου 1925.

Ἦρδς τὸ ἐπὶ τῶν Ἑκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἑκπαίδευσως Σχὸν Ἐπαρχεῖον
Ἐξοχότης κ. Υπουργὸς

Ἀποκρίσεις ἀνταγισθόνες ἐκ τῶ περι-
που ἀποκρινέντων γέννητον ἐπὶ τὴν ὄραν
μαζοῶν τῆς πόλεως Κυθήρων, ἀποχορεύ-
μεθα γ' ἀποσπλάνκνουμεν τὰ τέχνη ἡμῶν εἰς
τὸ Ἀγροτικὸν Σχολεῖον τῆς πόλεως Κυθή-
ρων δι' ὁδοῦ λίαν ἀσπασίαν καὶ ἐπιταγύ-
νον κατὰ τὸν χειμῶνα, καθόσον διακόλπε-
ται κατὰ εἰς πολλὰ σημεῖα ἐπὶ χειμῶνων
θεωρητιζόν, ἀναγκάζομενοι ὥς ἐκ τούτου
πρὸς μαζοῶν ἡμῶν τῶν τέχνων μας νὰ
μὴ ἀποστερήθωμεν ταπεινὰς αὐτὰ εἰς τὸ
σχολεῖον, ἢ ἐν ὄρα καὶ δαίαν - βροχῇς ἢ
βέβηλας καὶ σπένδοντες ἡμεῖς πρὸς παρα-
λίαν αὐτῶν καὶ προστυχίαν ἀπὸ τὰ κα-
ταστροφὰ ὕδατα.

Ἐπεροδοῦντες δὲ τὰ ἄσχετον τὰς διδασκαλίας ἐκείνης τῆς ἐποχῆς καὶ ἀποφασίζοντες ἡμῶν καὶ τῶν ἀποστολικῶν ὑποθέσεων τῶν τεχνικῶν καὶ ἰατρικῶν διὰ τὸν χρόνον ἑπογραφῶντες διὰ ἀνάγκης-βιβλίων ἐν ἀνεγείσειν τῶν διδασκαλίας διδασκίμων ἀνάλογον πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν μαθητῶν μετὰ διαμαρτυρίαν διὰ τὸν διδασκαλίων. Ἐπὶ δὲ καὶ νῦν ἐπεροδοῦσιν αὐτὸ μετὰ τὸν ἀναγκασιόεντων θανάτων καὶ λοιπῶν σχολικῶν σκευῶν καὶ ἐπίπλων. Ἀπολύντες δὲ ὕμιν ὅτι οὐ μέλλοντες τὰ κοινητοῦσι μαθηταὶ καὶ νοσήτοια εἶναι ἅπαντες εἰσὼσιν ἐπὶ τὰς ἡλικίας 6—12 ἔτων καὶ μονίμως διαμένοντες εἰς τὸ χωρίον Κάλιαμος. ἔχοντες δὲ ἐλπίδας εἰς τὸ Σάβαστον Ὑπογραφίον ἐν τῇ διακοινότητι αὐτῶν πατοῦσι προήμην ὑπὲρ τῆς στοιχειώδους ἐκπαιδεύσεως. θέλει διαταχθῆναι ἰδιομοδίως τὴν ἐξακοῖθωσιν τῶν ὑπὲρ τῶν ἐκτεθειμένων καὶ τὴν μετὰ ταῦτα ἐκδοσιν τοῦ σχετικοῦ διατάγματος τῆς ἰδιομοδίας Δημοτικοῦ σχολείου τῶν ἀφρόνων ἐπὶ τῷ χωρίῳ Κάλιαμος τῆς Περιφερείας Λακωνικῆς.

Ὑποσημειούμεθα μετὰ σεβασμοῦ ἅπαν
 τες ἀρχηγοὶ οἰκογενειῶν ἐκ τοῦ Καλάμο
 τῆς Κοινότητος Κυθήρων.

Σπύρος Καλλιέργος, Ἀντώνιος Σ. Καλλι-
 γερρος, Ἰωάννης Σ. Καλλιέργος, Γεώργιος Ι.
 Καλλιέργος, Σωφράλιμπος Π. Καλλιέργος, Ε.
 ῥήνης Σ. Σωτήρχου, Παναγιώτης Ι. Καλλιέρ-
 γος, Μηνᾶς Π. Καλλιέργος, Νικόλαος Α.
 Καλλιέργος, Ἀντώνιος Ν. Καλλιέργος, Γεώ-
 γιος Α. Καλλιέργος, Παναγιώτης Ι. Καλλιέρ-
 γος, Γεώργιος Ν. Μεγαλοκονόμος, Ἀνδρέας
 Γ. Καλλιέργος, Ἐμμανουὴλ Γ. Μεγαλοκονο-
 μος, Χρήστος Γαληγάλης, Γεώργιος Π. Με-
 γαλοκονόμος, Ι. Μεγαλοκονόμος, Σταματί-
 ης Π. Μεγαλοκονόμου, Π. Α. Σωτήρχος, Ἰω-
 ῆνης Α. Καλλιέργος, Δημήτριος Π. Καλλιέρ-
 γος, Μιχαὴλ Π. Καλλιέργος, Ἐμμ. Π. Κα-
 λλιέργος, Ἀνδρέας Δ. Καλλιέργος, Ἰωάν-
 ῆς Ε. Καλλιέργος, Ἐμμ. Μ. Καλλιέργος, Γ.
 ὄργιος Π. Καλλιέργος, Γεώργιος Ζ. Καλλι-
 γερρος, Ἐμμ. Μεγαλοκονόμος, Σπυρίδων Μ.
 γαλοκονόμος, Νικόλαος Ἐμμ. Καλλιέργος, Ζ.
 χαρίας Π. Καλλιέργος, Λάμπρος Σ. Καλλι-
 γερρος, Ἰωάνν. Ν. Σωτήρχος, Θ. Σ. Μεγαλ-
 κονόμος, Ἀντ. Ι. Καλλιέργος, Π. Καλλιέρ-
 γος, Δημήτριος Γ. Μεγαλοκονόμος.

λως, είχε μετατεθῇ εἰς Πιτσινιάνικα ὁ ἀγαθὸς διδάσκαλός μου, ὁ κ. Γεώργιος Γορδοβανί

ΔΗΜΟΚΡΙΤΟΣ

KAI

Ο ΕΡΑΝΟΣ ΤΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ

Ἀπὸ τὴν Εὐλαχοκρασίᾳ ἔσται
μὲ τὰς μεγαλοπόλεις τῆς Μικα-
δονίας καὶ κοινὰ εἰσφορὰν ἐγγεί-
ρουν μεγαλοπρεπὴ μέγαρα διὰ
τὰ στεγασθεῖν τὰ μεγάλα Ἑρ-
καστήρια τοῦ Πνεύματος καὶ τοῦ
Αἰσθήματος, τὰ Ἑργαστήρια,
ἀπὸ τὰ ὅποια θὰ ἐξέλθουν οἱ
Ἕλληνας τῆς αὔριου.

Μόνον τὰ Κύθηρα ἔμενον μέ-
χρι σήμερον ἀμέτοχα τῆς κοινῆς
προσπαθείας. Ἀλλ' ἰδοὺ! Ἀ-
πὸ τὰ βουνὰ τοῦ Νησιοῦ ἔξεπέμ-
φθησαν γλυκύλαλοι οἱ ἥχοι τῆς
καμπίνας, πού ὁ ἐμπνευσμένος
ἀρχηγὸς τῆς ὀρθοκείας μὲ τοὺς
ὀλίγους πιστούς του τόσον δυνα-
τὰ σημαίνει, ἐνῶ τὸ λυκαυγὲς
γύρω μεγαλοπρεπῆ καὶ ὠραίαν
προαγγέλλει τὴν Ἀνατολήν.
Θ' ἀνατείλῃ μετ' ὀλίγον τὸ
Φῶς, ἡ Χαρὰ, ἡ Ζωή, ἡ Ἀνάμ-
μις. Καὶ θὰ γεννηθῇ ἕνας νέος
κόσμος ὀνειρευτὸς καὶ ὠραῖος.
Ὁ κόσμος τῆς αὔριου.

Διὰ τὴν δημοουργίαν τοῦ κό-
σμου αὐτοῦ ἄνθρωποι προσέρχον-
ται οἱ πιστοί. Καὶ καταθέτουν
εἰς τὸ Ταμεῖον τῆς Ἐπιτροπῆς
γενναῖον τὸν ἔρανον των διὰ τὴν
ἀνέγερσιν τοῦ διδασκηρίου τοῦ
Γυμνασίου.

**Τιμὴ καὶ δόξα εἰς τὴν αἰωνο-
μένην γενεάν τῶν Κυθηρίων!**

ΓΙΑ ΤΗΝ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΝ

Ἡ ὥραία ἰδέα τῆς ἰδρύσεως τῆς «Ὁμοσπονδίας τῶν Κυθηραϊκῶν Κοινοφελῶν Ὀργανώσεων» ἐφαίνετο δυστυχῶς ἐκπνεύσασα, ὅτε ὁ διαπροεπὴς συμπολίτης

καὶ οὕτως πρὸς τοὺς τῆς «Ἀδελφότητος»
τῶν ἐν Αἰγύπτῳ Κυθηρίων ἱατρὸς κ. Κ.
Κωσιμάτης, θεοῦς διασώτης τῆς ιδέας,
διὰ τοῦ ἐμπνευσμένου ἀνδρὸς του, τοῦ δι-
ημισυαῖνου εἰς τὸ προηγουμένον φύλλον
τῆς «Κυθηραϊκῆς», ἀνακινεῖ τὸ ζήτημα
καὶ κρίνει τὴν ιδέαν τῆς συμπλήρωσις ἑνὸς
νέου Κυθηραϊκοῦ Σωματείου ἀδελφοσύνης
καὶ συμπροκόπου, τοῦ ὁποῦν θεοφει-
αρχήτων προδρόμων τῆς πραγματοποιήσε-
ως τῆς ιδέας τῆς Ὁμοσπονδίας.

Ἡ γνώμη, τὴν ὁποίαν ὁ ἐν λόγῳ γ.
Πρόεδρος εἶπεν εἰς τὸ μέσον, ἀξίῳ πολ-
λῆς προσοχῆς, νομίζομεν ὅτι θελεῖ εὐφροέ-
ως συζητηθῇ παρὰ τῶν ἀγορευδίων Κυθηραι-
ῶν παραγόντων. Αἱ στήλαι τῆς «Κυθη-
ραιῶν» μετὰ περιστολῆς χαρὰς διατίθενται
διὰ πᾶσαν σχετιζομένην συζήτησιν.

ΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟΝ ΤΟΥ ΚΑΛΑΜΟΥ

Δικαιοτέρα αἰτησις πρὸς τὰς Ἑλ-
ληνικάς Ὑπηρεσίας οὐδέποτε σχεδὸν
ἐξαπεστάλη ἐκ Κυθήρων ἀπὸ τὴν αἰ-
τησιν τῶν Καλαμιτῶν, ζητούντων τὴν ἰ-
δρῶσιν Σχολείου εἰς τὸ χωρίον τῶν. Ὁ Ἐ-
πιθεωρητὴς τῶν Δημοτικῶν Σχολείων Λα-
κωνικῆς κ. Γ. Μπούρας εἶναι ἄξιος θεο-
μῶν συγκαταθερῶν, διότι ἀντιληφθεὶς τὴν
μεγεθος τῆς ἀνάγκης συνέστησε τὴν ὑπο-
βολὴν τῆς αἰτήσεως καὶ ἐπροθυμοποιήθη
νὰ ὑποστηρίξῃ ἐν καιρῷ ταύτην. Ἐλπίζο-
μεν, ὅτι ταχέως ἰδρυομένου τοῦ Σχολείου
θὰ πληρωθῇ ὁ πόθος τῶν Καλαμιτῶν, οἱ ὅ-
ποιοι, καλοὶ ἄλλοτε στρατιῶται, ἄσκη-
σεως καὶ παραγωγοὶ σήμερον. πολλοὶ
προσέφερον καὶ προσφέρουν εἰς τὴν Πα-
τοίδα.

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΣ ΔΙΑΛΟΓΟΣ

— Ὡστε... θὰ τὸν κατασπαράξουν τὸν πα-
τῆρα Ληνοῦντο οἱ πρόεδροι τῶν Κοινοτήτων.

— Έ! μα τότε αὐτοὶ θὰ πρέπη νὰ λέγωνται πρόεδροι τῶν κυνοτήτων!

ΕΞΕΝΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ

ΕΙΣ ΤΗΝ «ΑΙΤΗΣΙΝ ΤΩΝ ΚΑΤΟΙΚΩΝ ΤΗΣ
ΚΟΙΝΟΤΗΤΟΣ ΚΑΡΑΒΑ, ΠΡΟΣ ΤΟ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣδημοσιευθείσαν εις τὸ ὑπ' ἀριθμὸν
10 φύλλον τῆς «Κυθηραϊκῆς»Ἀξιότιμε κύριε Διευθυντὰ τῆς «Κυθη-
ραϊκῆς».

Ὁ συντάκτης τῆς «αἰτήσεως κατοίκων Κοινότητος Καραβά» καὶ δημιουργὸς τοῦ θεορέθου ὃν ἤγειρε διὰ τὴν μετάθεσιν τοῦ Καραβά, οὐδαμῶς ἐν τῇ «αἰτήσσει» παρουσιάζεται φροντίζων νὰ κρύπτεται ἐπιμελῶς εἰς τὸ βάθος τοῦ ὀστράκτου του, φοβούμενος, προφανῶς, τὸ φῶς τοῦ ἡλίου, καθὼς ὁ κολλίας. Ἀς τὸν ἀνασφύρ-
μεν λοιπὸν ἐκ τοῦ ἐρέβους εἰς τὸ φῶς ἵνα τὸν ἴδῃ, τὸν γνωρίσῃ καὶ θανατώσῃ τὴν δραστηριότητά του ἢ «Κυθηραϊκῇ» Κοινω-
νία.

Οὗτος εἶναι ὁ Γραμματιστὴς Βιαραδί-
κων κ. Πάνος Διακόπουλος. Ὁ κύριος αὐ-
τὸς προσλαβὼν ὡς συνεργάτης δύο ταβερ-
ναρέους τοῦ χωρίου μας, εἰς τὴν δυσμένει-
αν τῶν ὁποίων ὑπέπεσε διὰ συμφεροντολο-
γικοῦς λόγους ὁ πρωτοβάθμιος δημοδιδά-
σκαλος τοῦ χωρίου μας κ. Ἰωάννης Ἀνδ.
Σιμητέκολος, ἀνὴρ ἀμέμπτου ἠθικοῦ καὶ
ἀρίστου ἐπαγγελματικῆς μορφώσεως καὶ
ἐν συνεργασίᾳ ἐπίσης ὀλίγων γνωστῶν
ὑποκειμένων ἐτέθη εἰς τὸ ἔργον. Μίαν
λοιπὸν ὥρᾴαν προΐταν ὁ κ. Διακόπουλος
παρουσιάσθη ἀνὰ τὰς ὁδοὺς καὶ ρεῖμας
τοῦ χωρίου μετὰ τὴν «αἰτίσιν τῶν κατοίκων
Κοινότητος Καραβά» ἀνὰ χεῖρας καὶ εἰς
ἄλλους μὲν λέγων ὅτι πρόκειται περὶ ἀ-
μοιβαίας μεταθέσεως μετὰ τοῦ κ. Σιμητέ-
κολου, εἰς ἄλλους δὲ ὑπενηθίμην ὅτι ὁ
πῆρξαν μαθητὰ τοῦ πατρὸς του, ὑπο-
σχεόμενος ν' ἀναλάβῃ τὴν Γραμματεῖαν
τῆς Κοινότητος καὶ τὴν ἀναδιοργάνωσιν
αὐτῆς, κατ' ὁρθὴν νὰ ὑφαρπάξῃ τὰς ὑπο-
γραφὰς πολλῶν. Τὴν αἴτησιν ταύτην ἐκό-
μισεν ὁ ἴδιος κ. Διακόπουλος εἰς τὸν κ.
Ἐπιθεωρητὴν Δημοτικῆς Ἐκπαιδεύσεως
Γυθείου. Δὲν γνωρίζομεν τί ἔπραξεν ὁ κ.
Ἐπιθεωρητὴς. Τὸ μόνον ποῦ γνωρίζομεν
εἶναι ὅτι μόλις ἀρίχθη ἐκ τοῦ ταξιδίου
αὐτοῦ κ. Διακόπουλος ἤρρισε συλλέγων
νέας ὑπογραφὰς. Τὴν δεξιέραν αὐτῆν
«αἴτησιν τῶν κατοίκων τῆς Κοινότητος
Καραβά» ἐκόμισεν ὁ ἴδιος εἰς Ἀθήνας.
Ἄλλ' οὐδὲν ἐκατορθώθη. Ἡ λύσσα τῶν
πρακτόρων ἐκορυφώθη. Ἄνθρωπος ἀπο-
στέλλεται εἰς τὴν πέραν τῆς νήσου μας
Πελοπόννησον, ἵνα ἐπιτύχῃ διὰ τὸν ἐκεῖ
πολιτικὸν ὅτι δὲν ἐπέτυχεν ἐδῶ. Καὶ ὁ
ἀνὴρ ὅπως ἐπανέρχεται ἀπρακτος. Καὶ κα-
τὰ τὸ διάστημα τῶν ἐκνόμων αὐτῶν ἐνε-
ργειῶν τί ἔπραξεν ὁ κ. Σιμητέκολος; Ἐ-
μμεν ἀτάραχος παρακολουθῶν μετὰ οἴ-
κτου τὰς ἐνεργείας τοῦ κ. Διακόπουλου,
λυπούμενος μόνον διότι διὰ τῶν πράξεων
τοῦ αὐτῶν κατέριπτε τὸ διδασκαλικὸν
γόνιμον. Πλείστοι γονεῖς μαθητῶν ὑπέ-
δειξαν εἰς τὸν κ. Σιμητέκολον ὑποβολὴν
ἀναφοράς πρὸς ἐξουδετερώσιν τῆς «αἰτή-
σεως» τοῦ κ. Διακόπουλου. Ἄλλ' ὁ κ. Σι-
μητέκολος ἀπήντησεν ἐπὶ λέξει: «Θὰ
ἦτο ἀνάξιον ἐμῶν νὰ κατέλθω εἰς τὸ ἐ-
πίπεδον τοῦ κ. Διακόπουλου. Θὰ παρακα-
λέσω μόνον τὸν κ. Ἐπιθεωρητὴν νὰ ἐνε-
ργήσῃ ἀνακρίσεις ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως αὐ-
τῆς». Κατόπιν ἐπρόσθεσε: Πρὸς τὸ πα-
ρὸν δὲν κάμνω τίποτε, διότι βλέπω ὅτι ὁ κ.
Διακόπουλος ἀεροβατεῖ, διότι ἀλλοίμονον
ἐάν δύο-τρεῖς ἀνδρῶν μὲ μίαν κόλλα χαρ-
τὴν ἠδύναντο νὰ μεταθέσωιν τοὺς δημοσί-
ους ὑπαλλήλους. Μεταθέσεις γίνονται κα-
τόπιν ἀναφορῶν μόνον ὅταν συντρέχουν
λόγοι πρὸς τοῦτο. Ὅταν ὅμως ἴδω ὅτι διὰ
τῶν ἐκνόμων αὐτῶν ἐνεργειῶν ἀδικοῦμαι
ἢ συκοφαντοῦμαι, τότε ἐγὼ γνωρίζω τί θὰ
πράξω.

Ἐ! κ. Διακόπουλε, τί λέγετε, εἶναι ἢ
δὲν εἶναι ἀληθὲς ὅτι περιήρχεσθαι ἀνὰ τὰς
ὁδοὺς καὶ τὰς ῥήμας τοῦ χωρίου μας με-
τὰ τὴν «αἴτησιν τῶν κατοίκων Κοινότητος
Καραβά» ἀνὰ χεῖρας, ζητῶν ὡς ἐλεημοσύ-
νην μίαν ὑπογραφήν, λέγων εἰς τοὺς ἀ-
γαθοὺς χωρικοὺς, κακομεταχειριζόμενος
τὴν ἀλήθειαν, ὅτι πρόκειται περὶ ἀμοι-
βαίας μεταθέσεως, σεῖς ὁ ὁποῖος ἀπὸ τῆς
διδασκαλικῆς ἔδρας διδάσκετε τοὺς Ἐλ-
ληνόπαιδας νὰ μὴ ψεύδωνται; Καὶ ἐ-
χρειάζοντο ὑπογραφαὶ διὰ τὴν ἀμοιβαίαν
μετάθεσιν ἢ ἀμφοτέρων τῶν ἐνδιαφερο-
μένων ἀπλὴ δῆλωση;

Εἶναι ἢ δὲν εἶναι ἀληθὲς ὅτι περιήρχε-
σθαι τὰς πανηγύρεις Ἀγίου Γεωργίου, με-

τὴν περιήρησιν «αἰτίσιν τῶν κατοίκων
Κοινότητος Καραβά» πρὸς ἄγαν ὑπο-
γραφῶν; Εἶναι ἢ δὲν εἶναι ἀλη-
θὲς ὅτι εἰσῆλθατε εἰς ξένην σχο-
λικὴν περιφέρειαν — Προγὰρ
καὶ Γερακιάρειον — πρῶτον τὸ
ὅποιον δὲν εἶχατε δικαίωμα,
μόνον καὶ μόνον διὰ νὰ παρουσι-
άσητε ἐν τῇ «αἰτήσσει» σας πολ-
λὰς ὑπογραφάς; Μὲ ποῖον δι-
καίωμα ὑπεβάλλατε τοὺς ἀνδρῶ-
ν αὐτῶν εἰς τὴν ἄγχιαν
τῆς ὑπογραφῆς; Εἶναι ἢ δὲν εἶναι
ἀληθὲς ὅτι τὰ 9/10 τῶν ὑπογραφῶν δὲν
προέρχονται ἀπὸ γονεῖς τέκνων, ἀφοῦ ἀπὸ
τοὺς ὑπογράφοντας μόνον ἑνὸς ἔχον
τέκνα, ἐνῷ οἱ ἐν τῷ σχολεῖν μαθητὰ ἄ-
νέχονται εἰς ἐντρίχοντα; Εἶναι ἢ δὲν
εἶναι ἀληθὲς ὅτι περιήρχεσθαι τὴν νύκτα
μὲ φανάρι καὶ τὴν ἀπαραίτητον «αἴτησιν»
τῶν κατοίκων Κοινότητος Καραβά ἀνὰ
χεῖρας, τὰς οἰκίας τῶν χωρικῶν, πολλοὺς
τῶν ὁποίων εὐρίσκατε κοιμημένους καὶ ἐ-
ξυπνοῦσας διὰ νὰ ὑπογράψουν; Εἶναι ἢ
δὲν εἶναι ἀληθὲς ὅτι καὶ αὐτοὺς ἀνέστη
τοὺς παραθερίζοντας ἐνταῦθα καὶ ἐπὶ δε-
κατίας ἀποσιδώντας, ὑποβάλλετε εἰς τὴν
ἀγχιαν τῆς ὑπογραφῆς καὶ καθ' ἣν
στιγμὴν τὸ δημοσίον σας ἔβλεπε τὸ
φῶς ἄλλοι τοῦτον εὐρίσκαμεν εἰς Ἀ-
μερικὴν καὶ ἄλλοι εἰς Αἴγυπτον; Οὐτε
τοὺς δυστυχεῖς στρατιωτικοὺς ἀρῆσατε ἡ-
εῖς, δύο ναύτας ἐλθόντας ἐνταῦθα με-
θυσμένους ἀπὸ τοῦ οἴνου τοῦ ἐξαναγκάσατε
εἰς τὴν ὑπογραφήν.

Καὶ προσχωρῶν τις εἰς τὴν ἐνάγκην
τῆς «αἰτήσεως» σας δὲν δύναται νὰ συγ-
κρατήσῃ τὸν γέλωτα διὰ τὰ παράξενα αὐ-
τὰ φαινόμενα καὶ ἰδίως ὅταν βλέπῃ καὶ
μαθητὰ ἀζόμην τῶν σχολείων νὰ ἔχουν
ὑπογράψαι!

Καὶ πρὸς τὸ παρὸν ἂς σταματήσωμεν
ἕως ἐδῶ...

Καὶ εἶναι «αἰτίσιν τῶν κατοίκων τῆς
Κοινότητος Καραβά» τὸ νόθον αὐτὸ κα-
τασκευασμὰ σας, κ. Διακόπουλε, πρὸς ἐ-
ξασκηθεῖς ψυχολογικῆς βίας, πρῶτους
καὶ ἀχαρκτηριστοὺς διανοητικῆς κατα-
στάσεως; Μάθετε ἐπίσης, κ. Διακόπουλε,
ὅτι ὁ κ. Σιμητέκολος εἶναι ἠθικὸς κολο-
σός καὶ ἀρετὰς γνωστός, ὥστε νὰ μὴ δια-
σφρατίζεται ἀπὸ τὰς διαβολὰς καὶ συκοφαν-
τίας τῶν πρακτόρων σας.

Σεῖς δὲ κύριοι, τὰ ὀνόματα τῶν ὁποίων
φιγουροῦν κατὰ τὴν «αἰτήσιν» τῶν
κατοίκων Καραβά, τί ἐννοεῖτε μετὰ τὴν ἐ-
ξασκηθεῖς ψυχολογικῆς βίας, πρῶτους
καὶ ἀχαρκτηριστοὺς διανοητικῆς κατα-
στάσεως; Μάθετε ἐπίσης, κ. Διακόπουλε,
ὅτι ὁ κ. Σιμητέκολος εἶναι ἠθικὸς κολο-
σός καὶ ἀρετὰς γνωστός, ὥστε νὰ μὴ δια-
σφρατίζεται ἀπὸ τὰς διαβολὰς καὶ συκοφαν-
τίας τῶν πρακτόρων σας.

Εἶναι ἢ δὲν εἶναι ἀληθὲς ὅτι περιήρχε-
σθαι τὰς πανηγύρεις Ἀγίου Γεωργίου, με-

Καὶ τί παράπονον ἔχετε κατὰ τοῦ κ.
Σιμητέκολου, ὁ ὁποῖος τόσον ὡς διδάσκα-
λος ὅσον καὶ ὡς ἄτομον εὐδὲν τὸ τρωτὸν
ἔχει; Μήπως, εἴτε δι' ἔργων εἴτε διὰ λό-
γων ἐδημιούργησε σκάνδαλα εἰς βάρος
συγχωρίων μας, ὡς συνέβη εἰς ἄλλους τοῦ
χωρίου μας διδασκάλους;

Ἀλλὰ δὲν σὰς ἀδικούμεν, δὲν πταίετε
ἐσεῖς, διότι δρᾶσθαι ὅλων αὐτῶν τῶν ἐκ-
νόμων ἐνεργειῶν εἶναι ὁ κ. Διακόπουλος
καὶ οἱ πράκτορές του, τῶν ὁποίων σεῖς ἐπέ-
σατε θύματα.

Κύριε Διακόπουλε, ἐάν διὰ τῶν ἐκνό-
μων αὐτῶν ἐνεργειῶν σας δὲν ἐκατορθώ-
σατε ἐκεῖνο τὸ ὅποιον ἐπιδιώκατε—καὶ δὲν
τὸ ἐκατορθώσατε διότι αἱ πράξεις σας καὶ
αἱ ἐνεργεῖαι σας δὲν ἐστηρίζοντο ἐπὶ ἠθι-
κῶν βάσεων—ἐκατορθώσατε δύο τινά, ἀρ-
γὸς μὲν νὰ καταστήσῃτε ἐπὶ συνεπαρθε-
ρον παρὰ τῇ Κυθηραϊκῇ κοινωνίᾳ καὶ ἰ-
δίως τῷ διδασκαλικῷ στοιχείῳ τὸν κ. Σι-
μητέκολον καὶ ἀρ- γὸς μὲν νὰ σὰς γνωρί-
σωμεν καὶ δὲν εἴμεθα διατεθειμένοι ν' ἀ-
παντήσωμεν εἰς διανήματα φληαρίαν τό-
σον ὅσον καὶ τῶν πρακτόρων σας.

Κύριε Διακόπουλε, σταματήσατε πρὸς
στιγμὴν τὸν κατήφορον τῶν ὁποίων κατέ-
χεσθε, στρέψατε τὸ βλέμμα σας ὀπίσω καὶ
δὲν θὰ συναντήσῃτε παρὰ εἰρηνοφάνει-
α διδάματα...

ΠΑΝΑΓ. ΕΥΑΓ. ΚΟΡΩΝΑΙΟΣ

ΡΟΜΑΝΤΙΚΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

Η ΩΡΑΙΑ ΤΩΝ ΚΥΘΕΡΩΝ

Ἡ εὐδὲς ἐσχηγνέσθη ἡ Ἀγγελικὴ
ἀπὸ μὲτ' ὧλ' ἔργου. — Ὁ Ἀγ-
γλος διοικητὴς καὶ ἡ ρωμικὴ
κὴρ. — Ὁ μυστηριώδης
βοσκός. — Μία σκηνὴ εἰς τὸ
χλωρὸν κίον.

Εἰς τὴν ΚΥΘΗΡΑΪΚΗΝ ΙΣΤΟΡΙ-
ΑΝ

Τὰ Κέθηρα διετέλουν ἐπὶ τὴν Ἀγγλι-
κὴν κατοχὴν, ὅτε συνέβη ἡ περίεργος ἰ-
στορία ποῦ θὰ διηγηθῶμεν, καὶ ἡ ὁποία
φέρεται εἰς τὰ στόματα τῶν γερόντων
τῆς νήσου, μεταβιβασμένη ἀπὸ γενεᾶς
εἰς γενεάν. Εἰς τὴν ἀνατολικὴν παραλίαν
τῶν Κυθέρων εἰς μέρος ὅπου ἔκειτο κατὰ
τὴν ἀρχαίότητα μία τὸν διασημότερον
πόλεων ἢ Ἀθάμιον, εἰς τὴν προῖον
ἀκτὴν τοῦ ὅρου Ἁγίου Νικολάου,
ὑψώμενο κατὰ τὸ 1818 ἑνὶς μεγαλοπρε-
πῆς, Βενετσιάνικος πύργος, τοῦ ὁποῖου ἐ-
ρείπια σφύονται σήμερον. Ὁ πύργος αὐ-
τὸς ἔχει τραγικὴν ἱστορίαν. Κατὰ τὴν ἐ-
ποχὴν τῆς εὐκλείας του κατοκεῖτο ἀπὸ
πλουσιωτάτην Ἑλληνογενετικὴν οἰκογένει-
αν, εἰς τὴν ὁποίαν περιῆλθε κληρονομικῶς
μετὰ περιοχῆς δύο χιλιάδων στρεμμάτων.
Ἀμπελώνες, ἐλαιῶνες, ἀνερμόμιοι, βοσκαὶ
ἀπετέλουν ὁλόκληρον τοιαύτην.

Ἡ οἰκογένεια ἀπετέλειτο ἀπὸ τὸν
Μαρίνον Σανδιάνον, τὴν γυναῖκα του καὶ
τὴν μοναχοκόρην τῶν Ἀγγελικῆς. Ἡ κόρη
ἦτο ἡ ἐνσάρκωσις τῆς Κυθαρείας Ἀφρο-
δίτης. Μόλις δεκαεπταετῆς, ὑψηλῆς, με-
ρόδιον ἐπιδεξιὰ καὶ μάτια ἐκτάκτως σα-
γηνευτικά. Οἱ γονεῖς τῆς εἶχον δώσει εἰς
τὴν λατρετὴν τῶν Ἀγγελικῆς ἐπιμελημέ-
νην ἀνατροφὴν, ἀλλὰ καὶ τὰ πνευματικὰ
χαρίσματά τῆς ἦσαν ἐξαιρετικά. Φύσις ἐ-
κτάκτως αἰσθηματικὴ, ἐπαθαινετο πρὸς
πάντων διὰ τὴν μουσικὴν. Ἡ κιθάρα, κα-
τὰ τὸ ἀπὸ τὰ ἄσπρα δάκτυλά της, ἔκωντά-
νευε, μετεβύλλετο εἰς ὄργανον μαγικόν,
συναδελφὸν τὴν λιγρὰν φωνὴν τῆς περι-
βοῦς κόρης. Ἡ μουσικὴ διὰ τὴν Ἀγγeli-
κὴν ἦτο ἡ μόνη τῆς τέρψης καὶ εἰς αὐτὴν
κατηνάλωνε τὰς περισσοτέρας τῆς ὥρας.
Ἔτσι, ἡ ρωμαϊκὴ τῆς διάθεσις ἐξελλίσσετο
εἰς ἀληθινὴν ἔκστασιν· πολλὰς φορὲς τὴν εἰ-
ρίσσειε κάτω ἀπὸ ἑνα μικρὸν κίον, νὰ εἶναι
ἐκπληκτικῶς νοητικῶς εἰς αἰῶρα καὶ ν' ἀ-
κροᾷται μετὰ ἡδυπαθῆς μακαριότητος τὴν
φλογέρα ἐνὸς βοσκού, ὁ ὁποῖος κάπου ἐ-
κεῖ ἀθέτως ἔθεσκε τὰ προβάτα του. Ἡ
κόρη εἰρίσσειε μέσῃ εἰς τοὺς τόνους τοῦ ποι-
μενικοῦ αὐλοῦ νέας συγκινήσεις.

Ἐνα πρωὶ τοῦ Μαΐου ἐξηπλώθη εἰς
τὴν κοῖνα τῆς καὶ ἡκοῦτο εὐτυχὴς τὴν
μακρυνὴν φλογέραν. Ἐκρατοῦσε τὰ μάτια
κλειστά, καὶ θὰ τὴν ἐνόμιζε κανεὶς κοιμω-
μένην. Τὸ ἄσπρο μεταξωτὸ φόρεμά της
ἐκπνέοντο ἔξω σαλευόμενον ἀπὸ τὴν ἐα-
ρινὴν αὖρα, ἐνῷ ὁ ἕτερος τῶν τορνευ-
τῶν τῆς ποδῶν μετὰ τὸ κόκκινο γόδακι τῆς
διαφάνετο μόλις καὶ τὰ ἔξπλεκα μαλλιά
τῆς ἐκπνέοντο πλούσια. Καμνία φορὰ ἀ-
νοιγε λίγο τὰ μάτια καὶ τὸ βλέμμα της
ρεμβώδες ἐπλανᾶτο δὲν ἡμποροῦσε νὰ
μαντεύσῃ τὴν ἐπερμένην.

Τὸ πρωὶ ἐκεῖνο ὁ πατέρας τῆς κόρης

Σαδιάνος ἐδέχθη ἔξαφνα τὴν ἐπίσκεψιν
τοῦ νεοῦ βασιλέως τοῦ Σίνεον. Ἦτο ὁ
νέος διοικητὴς τῆς νήσου, διορισθεὶς ἐ-
σχάτως ὑπὸ τῆς Βρετανικῆς Κυβερνήσε-
ως. Ὁ Κύριος τὸν ἐδέχθη εἰς τὴν αἴθου-
σαν καὶ μετὰ τὴν πρώτην συνομιλίαν περὶ
τῶν Κυθέρων, κατ' ἐπιθυμίαν τοῦ ἐπι-
σκέπτου κατέβησαν εἰς τὸν κήπον.

Ὁ νεοῦς διοικητὴς ἔξεφρασε τὸν θαν-
μασιὸν του διὰ τὴν λιποψύχην τὴν συντήρη-
σιν τοῦ κήπου, διὰ τὰ αἰωνόβια δένδρα του
καὶ τὰ περὶτετρα παρτέρια του, τὰς σκιὰ-
δας του. Ἔτσι, σιγά-σιγά, ἔφθασαν καὶ
εἰς τὸ κίον τῆς Ἀγγελικῆς. Ἡ κόρη, μὴ
ἀνιληφθεῖσα τὴν προσέγγισιν του, δὲν ἐ-
κινήθη. Ἀλλ' ὁ ξένος, μόλις τὴν ἀντίφρα-
σεν, ἠσθάνθη τὴν πρώτην ἀνησυχίαν. Διὰ
τοῦ βλέμματος ἠρώτησε τὸν προγεγενημέ-
νον.

Ἐκεῖνος ἐκατάλαβε καὶ χαμογέλασε
εἰς.

— Εἶναι ἡ κόρη μου. Φαίνεται ὅτι δὲν
μας ἀντελήθη ὁ φόρος.

Καὶ ἔπαυε.

— Ἀγγελικὴ, κοίμασαι.

(Ἀπολοῦθι).

ΜΑΡΙΟΣ

ΕΙΣ ΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ:

Ἐὰν δύο τραγυροῦνται. — Μία
σκηνὴ εἰς τὸ κίον τοῦ κή-
που. — Ἐὰν τραγυροῦνται τοῦ βο-
σκού.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΣΤΛΗΝ
ΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΚΑΡΔΙΑΣ

ΟΤΑΝ

Χρόνια τώρα σὲ καρτερὸν ὁρατὴν τῆς ζωῆς
μου συντηροῦσα, τὸν πόνον μου γλυκασμὸν
καὶ τὴν κατὰ τὸν πόνον μου παρηγορητὴν. Ξαπθὴ ἡ
μελαγχολία, ὁρατὴ ἡ ἀσχημὴ, τόξα τί σημαί-
νει; Ὅλα τὰ μάτια εἶναι ὁμοῦ ὅσον τὰ φω-
τίζει ἡ καλοσύνη καὶ ὅλα τὰ πρόσωπα εἶναι
συμπληρωμένα ὅσον τὸ σπλάχν ἡ εὐκρίνεια...
Καὶ σὺ δὲν μπορεῖς ποτὶ νάσαι ὁρατὴ γὰρ τὸ
καλὸν, ἀφοῦ θάρρης νὰ μὴ δώσῃς ὅτι τό-
σος ἄλλος μ' ἀνέβησαν...

ΠΟΤΕ

Μὰ ὅμως ποτε θάρρης εἰς ἡ ἀνευροπόνητη,
ἢ λατρεῖς τὸν μυστικὸν στοχασμὸν μου, ἢ
χαρὰ τῶν ἀνείρων μου; Τίνας φορὲς ἐγέλ-
ατο θαρρόντας πῶς σὲ βόηκα ἀπὸ πρόσωπο
καίνας ἄλλης καὶ τόσες φορὲς δοκίματα τὸ
σκληρὸ πόνον τῆς ἐγκαταλείψεως ποῦ χαρίζε-
ται τὴν ψυχὴν τὴν ἀπογοήτευσιν καὶ φέρει τὴν ἀ-
πελπίαν.

ΕΛΑ...

Ἐλα, καλὴ μου, ὅσο μπορεῖς γλυγοῦντε-
ρα. Τὰ χρόνια περνοῦν τόσο γρήγορα καὶ ἐγὼ δὲν
ἔχω καιρὸν πιά νὰ προσμένω. Τὰ χρόνια ἀπλό-
θηκαν πιά στὰ μαλλιά καὶ κατεβαίνουν λίγο-
λίγο στὰ στήθη. Σιγά-σιγά θὰ φθάσουν καὶ
στὴν καρδιά. Τότε τί τάχα καὶ ἂν ἔρθῃς; Ἡ
ἀγάπη μου θάνη πιά νηχρὴ ὅσον τὸν θάνατον
καὶ σὺ, μικρὴ μου, θὰ θῆς νεανικὸν σφρίγος ποῦ
ἐγὼ δὲν θὰ μπορῶ νὰ σοῦ δώσω. Καὶ τότε θὰ
μ' ἀφήσῃς καὶ σὺ καὶ θὰ μείνω πάλι μόνος.
Καὶ στὸ θάνατον μόνος καθὼς στή ζωὴ... Καὶ
θὰ μισήσω τότε καὶ σένα ποῦ τόσο τώρα σ' ἀ-
γαπῶ, ὁρατὴ μικρὴ ἀγνωστὴ, ποῦ σὲ προσμένω
καιροῦς καὶ καιροῦς τώρα. Γι' αὐτὸ ἔλα γρήγο-
ρα. Ἐλα ὅσο πιά γρήγορα μπορεῖς.

ΑΠΟ ΕΝ ΑΝΑ ΤΟ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ

Δὲν ἔχω κέρφι γιὰ δουεῖα,
πάλι μὲ δένει τεμπελιά
καὶ κάθομαι στὸ στρώμα.
Βοῖσσω τὸ σῶμά μου βαρὺ
καὶ δὲν ἡ γῆ δὲ μὲ χωρεῖ.
Κι' ὁ οὐρανὸς ἀκόμα
κατὰ νομίζω τὰ καλά
καὶ μὴ ζυτῶ ἀπάνω...
Σ' αὐτὸ τὸν κόσμο τὸν χαρὸ
ἂς ἡμποροῦσα μὴ τὸν ὧ.
Μά... δίχως ν' ἀποθάνω.

Γ. Σουρῆς

ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ ΓΥΝΑΙΚΟΣ

Εἰς ἡλικίαν 20 ἐτῶν ποῖον νὰ πάρω;
Εἰς ἡλικίαν 30 ἐτῶν ποῖος θὰ μὲ πάρῃ;

ΔΗΛΩΣΙΣ

Διὰ πᾶσαν ὀνομασίαν περὶ τὴν ἀπο-
στολὴν τοῦ φύλλου οἱ κ. κ. συνδρομηταὶ
παρακαλοῦνται νὰ ἀπευθύνωνται πρὸς τὴν
Διεύθυνσιν.

Παρακολουθήσατε ἀπὸ τὸ ἀνὰ
χεῖρας φύλλον τὴν αἰσθηματικὴν
καὶ ἐνδιαφέρουσαν ἱστορίαν τῆς
ρωμαϊτικῆς νησιωτοπούλας, ἢ
«ΩΡΑΙΑ ΤΩΝ ΚΥΘΕ-
ΡΩΝ».

